

Motion till riksdagen

1986/87:Jo720

Andre vice talman Karl Erik Eriksson (fp)

Rätt att avliva vilt som skadats och går över riksgränsen

En lagparagraf kan leda till djurplågeri vid exempelvis älgjakt längs gränserna mellan de nordiska länderna. Ibland går skadskjutna djur över riksgränsen men på grund av gällande bestämmelser får inte en jägare följa efter och avliva dem.

I praktiken betyder det att en jägare kan se ett djur han skjutit ligga och vrida sig i plågor bara något hundratal meter bort utan att kunna ingripa. Om han går över gränsen för att ge det plågade djuret "dödsskottet" så begår han lagbrott och riskerar bl. a. att få sitt gevär beslagtaget.

Både älgjakt och övrig jakt bedrivs huvudsakligen vid olika tider i exempelvis Norge och Sverige. Ansvarsfulla jägare vet om de obegripliga bestämmelserna och håller därför ett "privat" telefonkontaktnät med jägare på andra sidan gränsen. Men trots detta kan det inte undvikas att missöden inträffar då skadade djur går över riksgränsen.

Ett sådant exempel är då vid den svenska älgjakten i Värmland år 1985 en älg skadsköts och gick över gränsen vid Långebäck mellan Jänskog socken i Värmland och Römskog i Norge. Jägarna kunde på grund av de gällande bestämmelserna inte spåra och avliva det skadade djuret. Älgen återfanns så småningom död bara något hundratal meter från gränsen sedan man lyckats få tag på norrmän med vapen. Många sådana exempel finns säkert efter vår långa gräns genom viltrika områden mot framför allt Norge.

Från jägarorganisationer och jaktvårdskonsulenter har gjorts framställning om en uppmjukning av bestämmelserna. Man har tänkt sig t. ex. att i varje jaktlag skulle finnas en person som har rätt att med vapen få gå över gränsen för att spåra och avliva ett skadat djur. Men inget gehör finns från myndigheternas sida. Problemet är detsamma när det gäller ett trafikskadat djur som går över riksgränsen.

Norge har en "mjukare" bestämmelse än Sverige när det gäller att spåra och avliva ett skadat djur som går över gränsen till ett annat jaktvårdsområdes mark. Man får i Norge följa och spåra djuret till dess man hittar det. Från norsk sida är man alltså ännu mer kritisk än i Sverige över att inte få spåra och avliva ett skadat djur som gått över gränsen.

Det har gjorts berömvärda insatser från jägarnas sida genom att själva bygga upp ovan nämnda telefonkontaktnät. De olika jakttiderna har dock gjort det svårt att få det att klaffa perfekt. Alla ansvarsfulla jägare är därför mycket angelägna om att en uppmjukning av bestämmelserna kommer till stånd. Det är oundvikligt att de nuvarande bestämmelserna leder till djurplågeri.

Jag anser att Sverige bör ta initiativet till att bestämmelserna ändras så att skadskjutet eller trafikskadat vilt får spåras och avlivas när det går över riksgränsen.

Mot. 1986/87
Jo720

Lämpligen bör frågan tas upp i Nordiska rådet och gemensam överenskommelse träffas mellan länderna om att vapen får bäras över gränsen då man spårar skadskjutet eller trafikskadat vilt.

Hemställan

Med hänvisning till vad som anförts i motionen hemställs

att riksdagen begär att regeringen tar initiativ till ändring av bestämmelserna så att skadat vilt får spåras och avlivas när det går över riksgränsen.

Stockholm den 22 januari 1987

Karl Erik Eriksson (fp)